

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10C/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216200251
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6216200251.1

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš, samosudcom JUDr. Jánom Šulganom, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX M., o zaplatenie 492,94 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 161,-Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 5,24 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 19,98 Eur od 25.04.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 49,78 Eur od 26.05.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 49,78 Eur od 26.06.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 41,46 Eur od 26.07.2013 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 21.01.2016 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu k úhrade sumy vo výške 492,94 Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 5,24 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 19,98 Eur od 25.04.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 49,78 Eur od 26.05.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 49,78 Eur od 26.06.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 41,46 Eur od 26.07.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 331,94 Eur od 26.03.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril dňa 12.06.2012 s odporcom zmluvu č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe zmluvy právny predchodca poskytol odporcovi telekomunikačné služby špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Odporca sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v zmluve a v cenníku. Dňa 20.11.2014 postúpil právny predchodca navrhovateľa spoločnosť Slovak Telecom a.s. ako postupca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa ako postupníka. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje sumu 161,- Eur z titulu neuhradených poplatkov za poskytnuté telekomunikačné služby a sumu 331,94 Eur ako zmluvnú pokutu. Navrhovateľ vo svojej odpovedi na výzvu súdu dňa 28.04.2016 uviedol, že na zmluvnej pokute trvá, uplatňuje si ju z titulu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu počas vymedzenej doby viazanosti. Navrhovateľ si zmluvnú pokutu uplatňuje ako kompenzáciu škody (alternatívne náhradu škody) z titulu porušenia zmluvnej povinnosti. Uplatnená zmluvná pokuta je nižšia ako skutočná výška mobilného aparátu.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor. Postupoval pritom podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p a oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Na termín verejného vyhlásenia rozsudku sa nedostavili účastníci ani právny zástupca navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými dôkazmi, a to najmä písomným návrhom zo dňa 21.01.2016, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb - služba mobilný internet zo dňa 12.06.2012, Dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 12.06.2012, Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom pevnej siete Slovak Telecom a.s., Cenníkom pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telecom a.s., faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.07.2013 na sumu 41,46 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.03.2014 na sumu 331,94 Eur, Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.05.2013 na sumu 49,78 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX E. dňa 08.06.2013 na sumu 49,78 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2013 na sumu 29,98 Eur, Dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 14.03.2015, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, Pokusom o zmier zo dňa 01.12.2015, Odpoveďou na výzvu zo dňa 28.04.2016 a cenníkom.

Po vykonanom dokazovaní súd zistil nasledujúci skutkový stav. Právny predchodca navrhovateľa Slovak Telecom a.s. uzatvoril s odporcom dňa 12.06.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb - služba mobilný internet, Zároveň uzatvorili aj dohodu k zmluve. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie služby mobilného internetu - program DATA SIM MI NEOB3. Právny predchodca zároveň poskytol odporcovi aj mobilné zariadenia Huawei Media Pad v akciovej cene 1,- Euro, ktorého skutočná cena bola 349,- Eur. Odporca sa zaviazal uhrádzať cenu za poskytované služby riadne a včas. Zároveň sa zaviazal využívať služby poskytované právnym predchodcom navrhovateľa po dobu viazanosti 24 mesiacov v súlade so schváleným cenníkom. Odporca riadne vyfakturované služby neuhradil. Pri nedodržaní zmluvných podmienok zo strany odporcu mal byť program služieb deaktivovaný a navrhovateľovi vznikol nárok na zmluvnú pokutu. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.11.2014 vyplýva, že Slovak Telecom a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči odporcovi, ktorá tvorí predmet tohto konania na navrhovateľa ako postupníka.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 43 ods. 1 a 2 Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie služby mobilného internetu s programom DATA SIM MI NEOB3 v znení dodatku uzatvoreného toho istého dňa poskytol právny predchodca odporcovi mobilný telefón zn. Huawei Media Pad v cene 349,- Eur za akciovú cenu 1,- Euro. Z predložených faktúr mal súd preukázané, že odporca neuhradil riadne a včas služby poskytované právnym predchodcom navrhovateľa za obdobie od 08.03.2013 do 07.04.2013 (faktúra č. XXXXXXXXXXXX, zo sumy 29,98 Eur neuhradených 19,98 Eur, splatná 25.04.2013) od 08.04.2013 do 07.05.2013 (faktúra č. XXXXXXXXXXXX vo výške 49,78 Eur, splatná 07.05.2013), od 08.05.2013 do 07.06.2013 (faktúra č. XXXXXXXXXXXX vo výške 49,78 Eur, splatná 07.06.2013) a od 08.06.2013 do 07.07.2013 (faktúra č. XXXXXXXXXXXX vo výške 41,46 Eur, splatná 25.07.2013) v celkovej sume 161,- Eur. Z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky mal súd preukázané, že pohľadávka voči odporcovi bola postúpená zo spoločnosti Slovak Telecom a.s. na spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. Na základe uvedeného považuje súd za preukázané, že návrh bol podaný dôvodne ale len v časti týkajúcej sa úhrady neuhradených pohľadávok za telekomunikačné služby v celkovej sume 161,- Eur, preto súd uložil odporcovi túto sumu uhradiť.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd považuje za preukázané, že odporca je s plnením priznaného peňažného dlhu v omeškaní, preto priznal úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že priznal úrok z omeškania z uznaných faktúr od nasledujúceho dňa po dni splatnosti uvedeného v jednotlivých faktúrach. Súd priznal aj úrok z omeškania z časti faktúry č. 7303468309 vo výške 10,- Eur, ktorá bola zaplatená po splatnosti 24.04.2015

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právny formu ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorým účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa §53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak si strany dohodnú strany pre prípad porušenie zmluvných povinností zmluvnú pokutu je účastník, ktorý túto povinnosť poruší povinný pokutu zaplatiť i keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu je možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia.

Okrem zaplatenia poplatkov za poskytnuté služby za určené obdobie požadoval navrhovateľ od odporcu aj zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 Eur, vyčíslenej vo faktúre č. 7402428808 zo dňa 08.03.2014. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa v rámci svojej podnikateľskej činnosti uzavrel s odporcom Zmluvu o pripojení. Odporca je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej ani podnikateľskej činnosti. Súd v rámci konania ako už bolo uvedené posudzoval Zmluvu o pripojení spolu s Dodatkom uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako zmluvu spotrebiteľskú. Aj po postúpení pohľadávky na navrhovateľa je potrebné odporcovi priznať ochranu vyplývajúcu z jednotlivých zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa. V súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal predmetnú zmluvu a zistil, že ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo dojednané individuálne a podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Súd považuje za preukázané, že spotrebiteľ je v znevýhodnenom postavení oproti dodávateľovi, najmä v súvislosti s vyjednávacou silou účastníkov a úrovňou informovanosti spotrebiteľa. Spotrebiteľ tak pristupuje na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v tomto prípade odporca nemal možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť obsah predmetnej zmluvy, pretože ide o pripravené tlačivo s už uvedenou zmluvnou pokutou. Neprijateľnosť danej zmluvnej pokuty možno vidieť aj v tom, že zmluvná pokuta má v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka zabezpečiť dodržanie zmluvnej povinnosti. V danom prípade však bola dohodnutá len zmluvná pokuta v prípade nesplnenia povinnosti odporkyne, pričom pre prípad porušenia povinnosti právneho predchodcu navrhovateľa nebola dohodnutá žiadna sankcia v prospech odporkyne. Ustanovenie o zmluvnej pokute nerozlišuje závažnosť porušenia jednotlivých zmluvných povinností a z tohto hľadiska aj primeranosť zmluvnej pokuty k porušeniu konkrétnej povinnosti. Nerozlíšenie medzi porušením zmluvnej povinnosti a výškou pokuty znamená neurčitost' dohody o zmluvnej pokute. Neurčitost' dohody vyplýva aj zo skutočnosti, že súdu ani nie je známe, ktorú konkrétnu povinnosť odporca porušil, respektíve za porušenie ktorej mu právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval zmluvnú pokutu. Z predloženej faktúry to zrejme nie je a iný doklad navrhovateľ nepredložil. Podstatným pre posúdenie nerovnováhy sa súdu javí aj fakt, že zmluvná pokuta za nedodržanie doby viazanosti zaväzuje spotrebiteľa k zaplateniu rovnakej zmluvnej pokuty počas celej doby viazanosti a nerozlišuje, kedy k porušeniu došlo. Spotrebiteľ je tak viazaný rovnako vysokou zmluvnou pokutou v prípade porušenia povinnosti v prvom aj v poslednom mesiaci viazanosti, čo súd považuje za neakceptovateľné. Súdu sú známe aj rozhodnutia súdov ktoré určili dojednanie zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 12C/150/2013 - 38 zo dňa 27.05.2013 rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/162/2011-28 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/32/2012, rozsudok Okresného súdu Bratislava sp. zn. 4C/174/2011, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 4C/105/2012, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/126/2012, rozsudok Krajského súdu Košice sp.zn.2Co/392/2012). Pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje dohodnutú zmluvnú pokutu pre prípad nedodržania doby viazanosti, je táto zmluvná pokuta viazaná na ukončenie vzájomného vzťahu. Navrhovateľ však žiadnym spôsobom nepreukázal nedodržanie tohto záväzku. Nepredložil žiaden doklad o odstúpení od zmluvy. Skutočnosť, že odporca neuhradil niekoľko faktúr za telekomunikačné služby, ešte samo o sebe nie je pre súd dôkazom, že odporca nedodržiaval dobu viazanosti. Navrhovateľ tak nepreukázal dôvodnosť a oprávnenosť uplatnenia zmluvnej pokuty v uvedenej výške. Navyše pokiaľ ide o porušenie povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu po určitú dobu, súd nepovažuje jej porušenie za povinnosť, ktorá by mala byť sankcionovaná zmluvnou pokutou. Podľa názoru súdu odstúpenie od zmluvy nie je porušením zmluvnej povinnosti, ale je výkonom práva a ako také by nemalo byť sankcionované zmluvnou pokutou.

Pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje zmluvnú pokutu ako kompenzáciu škody, je potrebné uviesť, že základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Pod pojmom škoda sa rozumie ujma, ktorá nastala na majetku poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Skutočná škoda je zmenšenie majetku poškodeného. Príčinná súvislosť ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou, musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať a práve v tomto konkrétnom prípade uvedené skutočnosti neboli zo strany navrhovateľa preukázané a navrhovateľ predpokladá, že takáto škoda mu vznikla ako hodnota mobilného telefónu. Zo strany odporcu nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti tak, ako uvádza navrhovateľ, nakoľko čo sa týka úhrad za hovorné, tieto súd uznal, avšak čo sa týka hodnoty mobilného telefónu, tak táto bola jasne stanovená, presne špecifikovaná v uzatvorených zmluvách a dodatkoch. Podľa názoru súdu nejedná sa o uvedenú škodu tak, ako to ustanovuje § 420 a násl. OZ. Skutočnosť, že z dôvodu konkurenčného boja na trhu využíva navrhovateľ riskantné praktiky v rámci ofenzívnej obchodnej politiky a predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu, za účelom zazmluvnenia čo najväčšieho počtu nových klientov nemožno považovať za škodu. Ide o jeho podnikanie s podnikateľským rizikom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom ich zmluvného konsenzu, pričom tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho finančné očakávania, ktoré zo zmluvného vzťahu očakával. K protiprávnemu zmenšeniu

majetku navrhovateľa nedošlo, lebo navrhovateľ za predaný aparát dostal dohodnutú kúpnu cenu. Z uvedeného vyplýva, že neboli naplnené všetky atribúty požadované zákonom pre priznanie práva z titulu náhrady škody.

Na základe uvedeného súd návrh v časti náhrady škody vo výške 331,94,-Eur považuje za nedôvodný a preto ho zamietol.

Pri určení trov konania súd vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov konania nemá na náhradu trov právo. V danom prípade mal navrhovateľ úspech len čiastočný (32,66%) a prevažný úspech mal odporca (67,34%), ktorému tak vznikol nárok na pomernú náhradu trov konania vo výške 34,68% (67,34% - 32,66%). Odporca si náhradu trov konania neuplatnil, žiadne mu nevznikli, preto mu súd náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolávateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uznesením ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené.
- f) Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vo veci (§205 ods. 2 O.s.p.)

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môžu odvolávateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov)